

บทที่ 4 วิเคราะห์ผล

งานวิจัยเรื่อง ลีลาการเขียนข่าวกับการรับรู้ของผู้อ่าน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) และกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบสมมุติฐานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ภาษาในการเขียนข่าวมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่าน

1.1 ภาษาข่าวและภาษามาตรฐานมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ดังนี้

1.1.1 การใช้ภาษาข่าวและภาษามาตรฐานในการเขียนข่าวทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวได้แตกต่างกัน

1.1.2. ข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานส่งผลต่อความเข้าใจของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

1.2 ภาษาข่าวและภาษามาตรฐานมีผลต่อการระลึกเนื้อหาของข่าว ดังนี้

1.2.1 ข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานทำให้ผู้อ่านระลึกเนื้อหาของข่าวได้แตกต่างจากที่เขียนด้วยภาษาข่าว

1.2.2 ข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานส่งผลต่อการระลึกของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

1.3 ผู้อ่านจะให้ความสนใจเนื้อหาของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานแตกต่างกัน

1.4 เนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานจะได้รับความเชื่อถือจากผู้อ่านแตกต่างกัน

1.5 ผู้อ่านจะรับรู้ความสำคัญของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานแตกต่างกัน

2 การลำดับเนื้อเรื่องในการเขียนข่าวมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่าน

2.1 การลำดับเนื้อเรื่องแบบพีระมิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ดังนี้

2.1.1 การลำดับเนื้อเรื่องแบบพีระมิดหัวกลับทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวแตกต่างจากแบบเล่าเรื่อง

2.1.2 การลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องส่งผลต่อความเข้าใจของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

2.2 การลำดับเนื้อเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องมีผลต่อการระลึกเนื้อหาของผู้อ่าน ดังนี้

2.2.1 การลำดับเนื้อเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องทำให้ผู้อ่านระลึกเนื้อหาข่าวได้แตกต่างกัน

2.2.2 การลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องส่งผลต่อการระลึกของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

2.3 การลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องมีผลต่อความสนใจของผู้อ่านแตกต่างกัน

2.4 ผู้อ่านจะให้ความเชื่อถือต่อการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องแตกต่างกัน

2.5 ผู้อ่านรับรู้ความสำคัญของข่าวที่ลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องแตกต่างกัน

ผู้วิจัยจัดทำข่าวซึ่งเป็นเครื่องมือทดลองออกเป็น 4 ชั้น (แต่ละชั้นจะถูกเขียนขึ้นเป็นอีก 2 แบบ คือ ในด้านภาษา เนื้อหาข่าวจะถูกเขียนขึ้นเป็นภาษาข่าวและภาษามาตรฐาน ส่วนในด้านการลำดับเนื้อเรื่อง เนื้อหาข่าวจะถูกเขียนให้มีการลำดับเรื่องเป็นแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่อง) เพื่อความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย จึงกำหนดให้

เครื่องมือข่าวที่ใช้เพื่อศึกษาด้านภาษา คือ

- ข่าวสตาร์ฟับ ซึ่งเป็นข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวทดลองที่ 1
- ข่าวอีซี่ ซึ่งเป็นข่าววิทยาศาสตร์เป็นข่าวทดลองที่ 2

เครื่องมือข่าวที่ใช้เพื่อศึกษาด้านการลำดับเนื้อเรื่อง คือ

- ข่าวโจรปล้นตึก 12 ชั้น ซึ่งเป็นข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวทดลองที่ 3
- ข่าวคนขับรถแท็กซี่ปล้นผู้โดยสาร ข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวทดลองที่ 4

โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 320 คน แต่ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างให้อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 22 - 30 ปี และควบคุมตัวแปรด้านระดับการศึกษา คือให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงและการศึกษาค่ำ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จึงแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าที่มีอายุระหว่าง 22 - 30 ปี และกลุ่มผู้ที่กำลังศึกษาหรือจบการศึกษาระดับปริญญาโทมีอายุระหว่าง 22 - 30 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงแต่ละกลุ่มทดลองมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่หญิงมีจำนวนมากกว่า

เพศชายเล็กน้อย และอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิงอยู่ในช่วงอายุ 25 - 27 ปี ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ

	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. ข่าวทดลองที่ 1	37	43	80
2. ข่าวทดลองที่ 2	37	43	80
3. ข่าวทดลองที่ 3	35	45	80
4. ข่าวทดลองที่ 4	39	41	80

ตารางที่ 2 แสดงค่าอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

	อายุเฉลี่ย	
	ชาย	หญิง
1. ข่าวทดลองที่ 1	26.49	25.04
2. ข่าวทดลองที่ 2	26.97	25.93
3. ข่าวทดลองที่ 3	26.66	25.76
4. ข่าวทดลองที่ 4	26.06	26.18

ต่อไปนี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานดังนี้

การทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานที่ 1 ภาษาในการเขียนข่าวมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่าน

สมมุติฐานที่ 1.1 ภาษาข่าวและภาษามาตรฐานมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ดังนี้

1.1.1 การใช้ภาษาข่าวและภาษามาตรฐานในการเขียนข่าวทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวได้แตกต่างกัน

ผลจากการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานแตกต่างจากภาษาข่าวอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยในข่าวทดลองที่ 1 ซึ่งเป็นข่าวอาชญากรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานสามารถเข้าใจเนื้อหาข่าวได้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อ่านเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าว โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ $t = 3.783$ สอดคล้องกับผลของข่าวทดลองที่ 2 ซึ่งเป็นข่าววิทยาศาสตร์ โดยมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ $t = 3.312$ ดังนั้นจึงถือว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยของความเข้าใจจากการอ่านข่าวทดลองที่ 1 และ 2

	ภาษาข่าว			ภาษามาตรฐาน			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 1	40	5.53	1.87	40	7.53	2.77	3.783**
ข่าวทดลองที่ 2	40	5.18	1.50	40	6.40	1.79	3.312**

(*significance ค่า t วิฤต = 2.629 ; df = 78 ; $P < 0.01$, two-tailed)

1.1.2. ข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานส่งผลต่อความเข้าใจของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

เพื่อศึกษาว่า ตัวแปรลักษณะของภาษาในเนื้อหาข่าวที่ต่างกันทั้ง 2 แบบจะส่งผลต่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงและต่ำในลักษณะเดียวกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว

ผลจากการทดสอบปรากฏว่า เนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานส่งผลต่อความเข้าใจทั้งในกลุ่มผู้มีการศึกษาสูงและต่ำไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของภาษากับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ที่อาจมีผลต่อความเข้าใจในข่าวดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะภาษาและตัวแปรระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อความเข้าใจในข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
ลักษณะภาษา	1	104.006	104.006	27.894**
ระดับการศึกษา	1	91.506	91.506	24.541**
ลักษณะภาษาและระดับการศึกษา	1	3.906	3.906	1.048
ค่าแก้ไข	156	581.675	3.729	
รวม	159	781.094	4.913	

*P<0.01

โดยผลจากการวิจัยในข่าวทดลองทั้ง 2 ข่าวพบว่า ข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจมากกว่าที่เขียนด้วยภาษาข่าวทั้งในกลุ่มผู้มีการศึกษาสูงและต่ำ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของการอ่านข่าวทดลองที่ 1 และ 2

	n	ภาษาข่าว	s.d.	n	ภาษามาตรฐาน	s.d.
ข่าวทดลองที่ 1						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	4.90	1.62	20	6.70	2.56
ปริญญาโท	20	6.15	1.93	20	8.35	2.80
ข่าวทดลองที่ 2						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	4.60	.99	20	5.40	1.19
ปริญญาโท	20	5.75	1.71	20	7.40	1.76

สมมุติฐานที่ 1.2 ภาษาข่าวและภาษามาตรฐานมีผลต่อการระลึกเนื้อหาข่าว ดังนี้

1.2.1 เนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานทำให้ผู้อ่านระลึกได้แตกต่างจากที่เขียนด้วยภาษาข่าว

ผลการวิจัยพบว่า ในข่าวทดลองที่ 1 และ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ได้อ่านเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานจะสามารถระลึกเนื้อหาข่าวได้แตกต่างจากกลุ่มที่อ่านเนื้อหาที่เขียนด้วยภาษาข่าวอย่างมี

นัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถระลึกได้มากกว่าภาษาข่าว จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยการระลึกได้จากการอ่านข่าวทดลองที่ 1 และ 2

	ภาษาข่าว			ภาษามาตรฐาน			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 1	40	6.65	2.01	40	8.13	2.78	2.718**
ข่าวทดลองที่ 2	40	5.85	1.59	40	6.63	1.82	2.025*

(*significance ค่า t วิกฤต = 1.99 ; df = 78 ; P < 0.05 และค่า t วิกฤต = 2.629 ; df = 78 ; P < 0.01 , two-tailed)

1.2.2 ข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานส่งผลต่อการระลึกของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบว่าตัวแปรลักษณะของภาษาในเนื้อหาข่าวที่ต่างกันทั้ง 2 แบบจะส่งผลต่อการระลึกของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงและต่ำในลักษณะเดียวกันหรือไม่

ผลการทดสอบพบว่า เนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานส่งผลต่อการระลึกทั้งในกลุ่มผู้มีการศึกษาสูงและต่ำไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของภาษากับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อาจมีผลต่อการระลึกเนื้อหาข่าว ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะภาษาและตัวแปรระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อการระลึกเนื้อหาข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
ลักษณะภาษา	1	50.625	50.625	11.559**
ระดับการศึกษา	1	57.600	57.600	13.151**
ลักษณะภาษาและระดับการศึกษา	1	4.900	4.900	1.119
ค่าแก้ไข	156	683.250	4.380	
รวม	159	796.375	5.009	

*P<0.01

โดยผลการวิจัยพบว่า ชาวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถระลึกได้มากกว่าที่เขียนด้วยภาษาข่าว ทั้งในกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงและต่ำ ดังผลในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงคะแนนเฉลี่ยการระลึกได้ของการอ่านข่าวทดลองที่ 1 และ 2

	n	ภาษาข่าว	s.d.	n	ภาษามาตรฐาน	s.d.
ข่าวทดลองที่ 1						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	6.05	2.01	20	7.50	2.54
ปริญญาโท	20	7.25	1.86	20	8.75	2.94
ข่าวทดลองที่ 2						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	5.60	1.35	20	5.70	1.38
ปริญญาโท	20	6.10	1.80	20	7.55	1.76

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้อ่านจะให้ความสนใจเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานแตกต่างกัน

การวิจัยพบว่า ในข่าวทดลองที่ 1 ซึ่งเป็นข่าวอาชญากรรม ผู้อ่านประเมินเจตคติด้านความน่าสนใจของเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานไม่แตกต่างกัน ส่วนในข่าวที่ 2 คือข่าววิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมีความน่าสนใจแตกต่างจากภาษาข่าวอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเห็นว่า เนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมีความน่าสนใจมากกว่าที่ใช้ภาษาข่าว ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความน่าสนใจต่อภาษาของข่าวทดลองที่ 1 และ 2

	ภาษาข่าว			ภาษามาตรฐาน			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 1	40	21.30	4.83	40	21.57	3.81	.282
ข่าวทดลองที่ 2	40	20.90	4.81	40	22.95	3.82	2.109*

(*significance ค่า t วิฤต = 1.99 ; df = 78 ; P < 0.05 , two-tailed) -

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติด้านความน่าสนใจของข่าวโดยแยกย่อยเป็นเจตคติด้านต่างๆ โดยในข่าวทดลองที่ 1 คือข่าวอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติที่เกี่ยวกับ

ความน่าสนใจทุกด้านไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความน่าสนใจ ($t=.081$) ความเร้าอารมณ์ ($t=1.915$) ความชอบ ($t=1.657$) เกิดจินตนาการ ($t=1.289$) และตรึงความสนใจ ($t=.000$) ดังผลตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าสนใจของภาษาข่าวและภาษามาตรฐานของข่าวทดลองที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	ภาษาข่าว	s.d.	ภาษามาตรฐาน	s.d.	t value
น่าสนใจ	80	4.43	1.26	4.45	1.50	.081
เร้าอารมณ์	80	4.38	1.55	3.70	1.60	1.915
ชอบ	80	3.63	1.51	4.20	1.59	1.657
เกิดจินตนาการ	80	4.65	1.35	5.00	1.06	1.289
ตรึงความสนใจ	80	4.22	1.39	4.22	1.35	.000

ส่วนในข่าวทดลองที่ 2 ซึ่งเป็นข่าววิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติที่เกี่ยวกับความน่าสนใจอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ โดยเห็นว่ามี ความแตกต่างกันในด้านของความเร้าอารมณ์ ($t=2.317, p<0.05$) คือเห็นว่า ภาษาข่าวมีความเร้าอารมณ์มากกว่าภาษามาตรฐาน ด้านความชอบ ($t=2.245, p<0.05$) คือ กลุ่มตัวอย่างจะชอบข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมากกว่า และด้านการเกิดจินตนาการ ($t=4.349, p<0.01$) กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานจะทำให้เกิดจินตนาการมากกว่า ส่วนด้านความน่าสนใจ ($t=1.515$) และตรึงความสนใจ ($t=1.426$) พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ดังผลในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าสนใจของภาษาข่าวและภาษามาตรฐานของข่าวทดลองที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	ภาษาข่าว	s.d.	ภาษามาตรฐาน	s.d.	t value
น่าสนใจ	80	4.90	1.17	5.28	1.04	1.515
เร้าอารมณ์	80	4.00	1.62	3.25	1.26	2.317*
ชอบ	80	3.95	1.52	4.68	1.37	2.245*
เกิดจินตนาการ	80	3.75	1.37	5.05	1.30	4.349**
ตรึงความสนใจ	80	4.30	1.30	4.70	1.20	1.426

(*significance ค่า tวิกฤต = 1.99 ; df = 78 ; $P < 0.05$ และค่า tวิกฤต = 2.629 ; df = 78 ; $P < 0.01$, two-tailed)

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อศึกษาว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะประเมินความน่าสนใจของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานในลักษณะเดียวกันหรือไม่

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะประเมินความน่าสนใจของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของภาษาทั้ง 2 แบบ กับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีผลต่อการประเมินความน่าสนใจของข่าว ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะภาษาและตัวแปรระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อการให้ความสนใจในข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
ลักษณะภาษา	1	54.056	54.056	2.896
ระดับการศึกษา	1	82.656	82.656	4.428*
ลักษณะภาษาและระดับการศึกษา	1	.156	.156	.008
ค่าแก้ไข	156	2911.875	18.666	
รวม	159	3048.744	19.174	

*P<0.05

สมมุติฐานที่ 1.4 เนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานจะได้รับความเชื่อถือจากผู้อ่านแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยแสดงว่า ในข่าวทดลองทั้ง 2 ประเภท กลุ่มตัวอย่างให้ความเชื่อถือต่อข่าวที่เขียนด้วยภาษาแต่ละแบบแตกต่างกัน โดยเห็นว่าเนื้อหาข่าวที่เขียนโดยใช้ภาษามาตรฐานมีความน่าเชื่อถือมากกว่าที่เขียนด้วยภาษาข่าวอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังผลในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความน่าเชื่อถือต่อภาษาของข่าวทดลองที่ 1 และ 2

	ภาษาข่าว			ภาษามาตรฐาน			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 1	40	26.80	6.94	40	32.42	5.49	4.016**
ข่าวทดลองที่ 2	40	30.95	5.35	40	38.27	5.35	6.116**

(*significance ค่า tวิกฤต = 2.629 ; df = 78 ; P< 0.01 , two-tailed)

เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าเชื่อถือของข่าวที่ได้อ่านโดยแบ่งเป็นด้านต่างๆ กลุ่มตัวอย่างได้ประเมินความน่าเชื่อถือของภาษาแต่ละแบบดังนี้

ในข่าวทดลองที่ 1 ซึ่งเป็นข่าวอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างให้ความน่าเชื่อถือต่อภาษาในการเขียนข่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ โดยเห็นว่ามี ความแตกต่างในด้านความน่าเชื่อถือ ($t=2.894, P<0.01$) ความเป็นกลาง ($t=2.745, P<0.01$) ความเข้าใจง่าย ($t=3.368, P<0.01$) เป็นข้อเท็จจริง ($t=2.071, P<0.05$) มีความชัดเจน ($t=2.442, P<0.05$) ไม่เกินจริง ($t=2.993, P<0.01$) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประเมินว่าเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมีความน่าเชื่อถือ ความเป็นกลาง เข้าใจง่าย เป็นข้อเท็จจริง มีความชัดเจน และไม่เกินจริงมากกว่าภาษาข่าว

ส่วนในด้านของการให้ความรู้ ($t=1.691$) นั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข่าวที่เขียนด้วยภาษาทั้ง 2 แบบให้ความรู้ไม่แตกต่างกัน ผลดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือของภาษาข่าวและภาษามาตรฐานของข่าวทดลองที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	ภาษาข่าว	s.d.	ภาษามาตรฐาน	s.d.	t value
น่าเชื่อถือ	80	4.15	1.31	4.93	1.07	2.894**
เป็นกลาง	80	3.58	1.39	4.47	1.54	2.745**
ให้ความรู้	80	3.03	1.51	3.63	1.66	1.691
เข้าใจง่าย	80	4.33	1.46	5.33	1.19	3.368**
เป็นข้อเท็จจริง	80	3.85	1.31	4.45	1.28	2.071*
ชัดเจน	80	3.95	1.43	4.75	1.50	2.442*
ไม่เกินจริง	80	3.93	1.59	4.88	1.22	2.993**

(*significance ค่า t วิฤต = 1.99 ; df = 78 ; $P<0.05$ และค่า t วิฤต = 2.629 ; df = 78 $P<0.01$, two-tailed)

สำหรับข่าวทดลองที่ 2 ซึ่งเป็นข่าววิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าเชื่อถือของภาษาข่าวและภาษามาตรฐานทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเห็นว่าข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมีความน่าเชื่อถือในทุกด้านมากกว่าภาษาข่าว ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือของภาษาข่าวและภาษามาตรฐานของข่าวทดลองที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	ภาษาข่าว	s.d.	ภาษามาตรฐาน	s.d.	t value
น่าเชื่อถือ	80	4.50	1.28	5.68	.89	4.767**
เป็นกลาง	80	4.53	1.06	5.35	1.12	3.378**
ให้ความรู้	80	4.95	1.15	5.78	1.17	3.182**
เข้าใจง่าย	80	3.90	1.46	5.35	1.35	4.605**
เป็นข้อเท็จจริง	80	4.72	1.13	5.48	1.11	2.993**
ชัดเจน	80	4.28	1.50	5.40	1.17	3.734**
ไม่เกินจริง	80	4.08	1.46	5.25	1.15	4.005**

(*significance ค่า t วิฤต = 2.629 ; df = 78 P<0.01 , two-tailed)

ผู้วิจัยได้ทดสอบความแปรปรวนแบบ 2 ทาง เพื่อทดสอบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะประเมินความน่าเชื่อถือของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานในลักษณะเดียวกันหรือไม่

ผลวิจัยพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันประเมินความน่าเชื่อถือของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานไม่แตกต่างกัน และไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรลักษณะของภาษากับตัวแปรระดับการศึกษาที่จะมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของข่าว ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะของภาษากับตัวแปรระดับการศึกษารองกลุ่มตัวอย่างที่อาจมีผลต่อการประเมินความน่าเชื่อถือของข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
ลักษณะภาษา	1	1677.025	1677.025	42.569**
ระดับการศึกษา	1	180.625	180.625	4.585**
ลักษณะภาษาและระดับการศึกษา	1	.625	.625	.016
ค่าแก้ไข	156	6145.700	39.396	
รวม	159	8003.975	50.339	

*P<0.01

สมมุติฐานที่ 1.5 ผู้อ่านจะรับรู้ความสำคัญของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษา มาตรฐานแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ความสำคัญของข่าวทดลองที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างประเมินว่า เนื้อหาข่าวที่เขียนโดยใช้ภาษามาตรฐานมีความสำคัญมากกว่าเนื้อหาข่าวที่เขียนโดยใช้ภาษาข่าว ดังผลในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสำคัญของข่าวจากข่าวทดลองที่ 1 และ 2

	ภาษาข่าว			ภาษามาตรฐาน			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 1	40	9.55	3.52	40	11.40	3.97	2.200*
ข่าวทดลองที่ 2	40	11.40	3.11	40	12.90	2.85	2.247*

(*significance ค่า t วิกฤต = 1.99 ; df = 78 ; P < 0.05, two-tailed)

ผู้วิจัยได้จำแนกเจตคติด้านการรับรู้ความสำคัญของข่าวออกเป็นแต่ละด้านพบว่า ในข่าวทดลองที่ 1 ซึ่งเป็นข่าวอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างรับรู้ความสำคัญของข่าวในแต่ละด้านต่างกัน โดยในด้านของความเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าไม่มีความแตกต่างกัน แต่ด้านความมีผลกระทบ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข่าวที่ได้อ่านทั้งจากแบบที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐาน มีผลกระทบแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t=2.776$ ($p < 0.01$) โดยเห็นว่า ข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมีผลกระทบมากกว่า ดังผลในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสำคัญของข่าวจากภาษาข่าวและภาษามาตรฐานของข่าวทดลองที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	ภาษาข่าว	s.d.	ภาษามาตรฐาน	s.d.	t value
เป็นเรื่องสำคัญ	80	3.05	1.63	3.68	1.70	1.677
เป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ	80	3.20	1.73	3.45	1.80	.634
มีผลกระทบ	80	3.30	1.49	4.28	1.65	2.776**

(*significance ค่า t วิกฤต = 2.629 ; df = 78 P < 0.01 , two-tailed)

ส่วนในข่าวทดลองที่ 2 ซึ่งเป็นข่าววิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างรับรู้ความสำคัญของข่าวต่างกัน โดยในการประเมินเจตคติในด้านของความมีผลกระทบ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเนื้อหาข่าวที่เขียนด้วยภาษา

ข่าวและภาษามาตรฐานมีผลกระทบแตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยประเมินว่าข่าวที่เขียนด้วยภาษามาตรฐานมีผลกระทบมากกว่าที่เขียนด้วยภาษาข่าว แต่ในด้านของความเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีความแตกต่างกัน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสำคัญของข่าวจากภาษาข่าวและภาษามาตรฐานของข่าวทดลองที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

ค่าคุณศัพท์	N	ภาษาข่าว	s.d.	ภาษามาตรฐาน	s.d.	t value
เป็นเรื่องสำคัญ	80	4.28	1.48	4.83	1.48	1.658
เป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ	80	3.58	1.63	3.83	1.48	.717
มีผลกระทบ	80	3.55	1.36	4.25	1.56	2.137*

(*significance ค่า tวิกฤต = 1.99 ; df = 78 P<0.05 , two-tailed)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางเพื่อทดสอบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะรับรู้ความสำคัญของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานแตกต่างกันหรือไม่

ผลการทดสอบพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะรับรู้ความสำคัญของข่าวที่เขียนด้วยภาษาข่าวและภาษามาตรฐานไม่แตกต่างกัน และไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของภาษาในเนื้อหาข่าวกับตัวแปรระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่จะส่งผลถึงการรับรู้ความสำคัญของข่าว

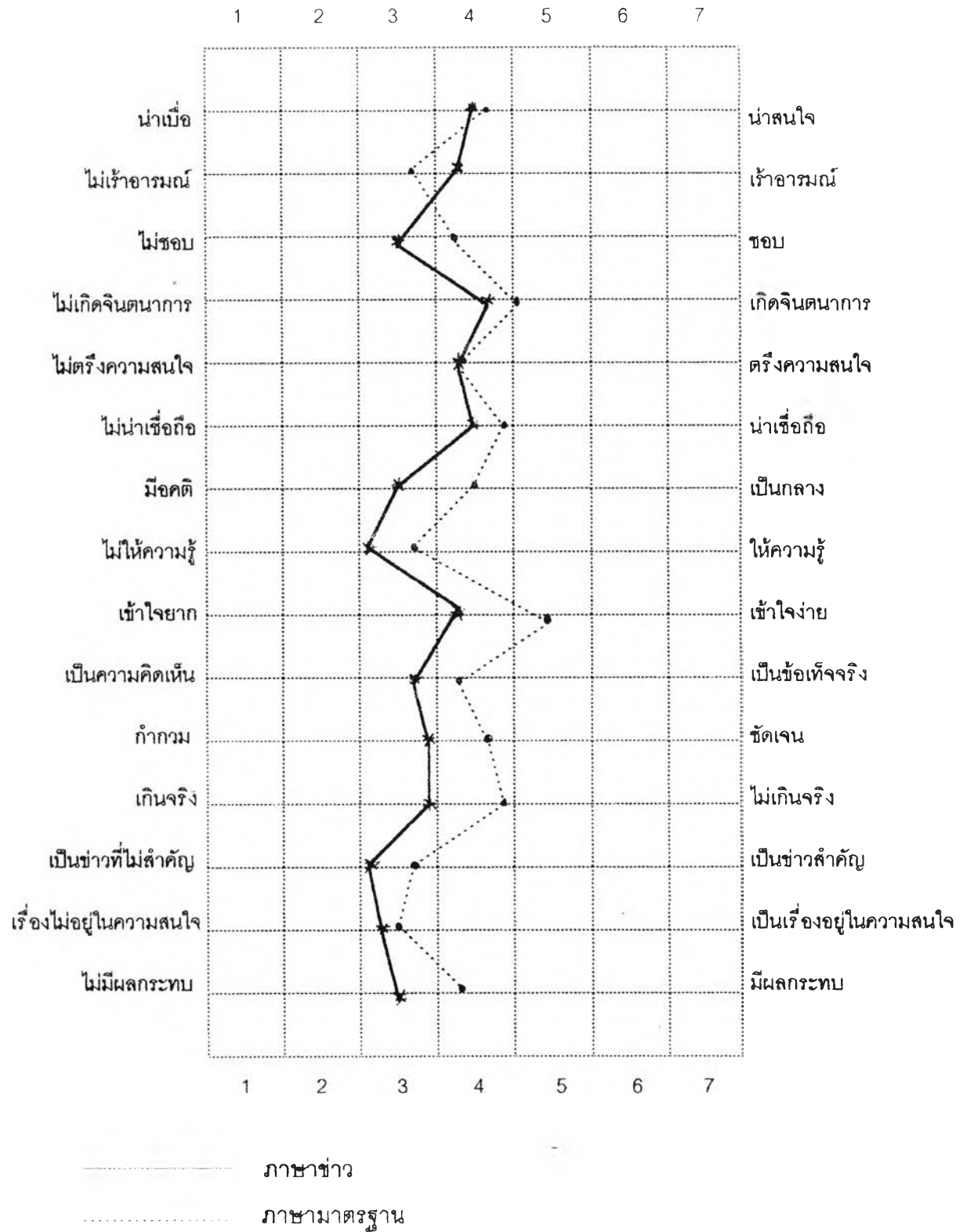
ตารางที่ 20 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของภาษาและตัวแปรระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อการรับรู้ความสำคัญของข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
ลักษณะภาษา	1	112.225	112.225	9.744**
ระดับการศึกษา	1	81.225	81.225	7.052**
ลักษณะภาษาและระดับการศึกษา	1	34.225	34.225	2.972
ค่าแก้ไข	156	1796.700	11.517	
รวม	159	2024.375	12.732	

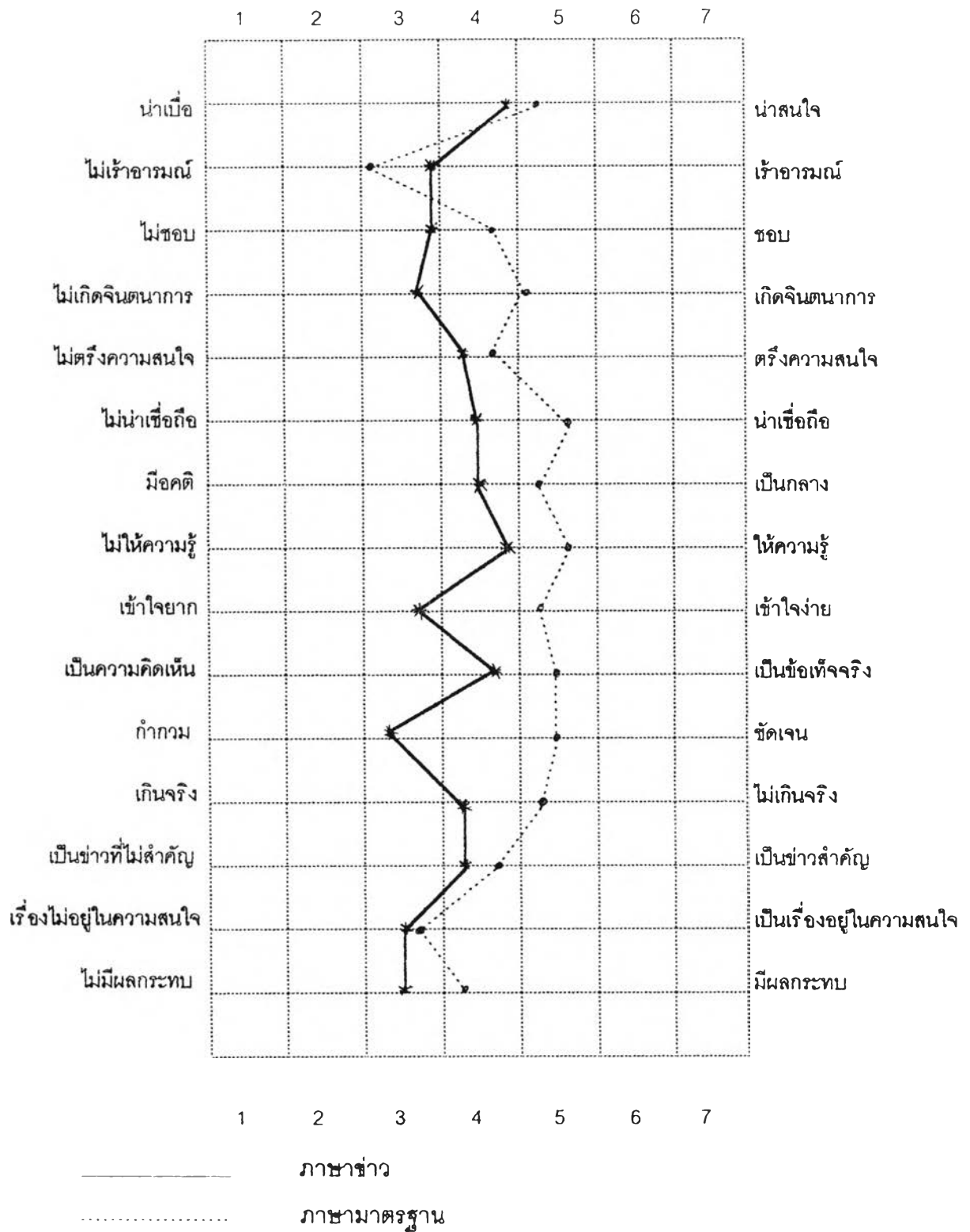
*P<0.01

โดยการประเมินเจตคติในด้านความน่าเชื่อถือ ความน่าเชื่อถือ และการรับรู้ความสำคัญของข่าว ที่มีต่อลักษณะของภาษาในการเขียนข่าวสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 5 แสดงเจตคติต่อภาษาชาวและภาษามาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างในชาวทดลองที่ 1

ภาพที่ 6 แสดงเจตคติต่อภาษาชาวและภาษามาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างในข่าวทดลองที่ 2

สมมุติฐานที่ 2 การลำดับเนื้อเรื่องในการเขียนข่าวมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่าน

สมมุติฐานที่ 2.1 การลำดับเนื้อเรื่องแบบพีระมิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ดังนี้

2.1.1 การลำดับเนื้อเรื่องแบบพีระมิดหัวกลับทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวแตกต่างจากแบบเล่าเรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า ในข่าวทดลองทั้ง 2 ข่าว การลำดับเรื่องแบบพีระมิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข่าวได้แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงสนับสนุนสมมุติฐานที่กำหนดไว้ โดยผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาข่าวที่เขียนแบบเล่าเรื่องได้มากกว่าแบบพีระมิดหัวกลับ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยของความเข้าใจจากการอ่านข่าวทดลองที่ 3 และ 4

	แบบพีระมิดหัวกลับ			แบบเล่าเรื่อง			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 3	40	6.18	2.15	40	7.85	2.24	3.417**
ข่าวทดลองที่ 4	40	5.70	1.95	40	8.20	2.36	5.170**

(*significance ค่า tวิกฤต = 2.629 ; df = 78 P<0.01 , two-tailed)

2.1.2 การลำดับเรื่องแบบพีระมิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องส่งผลต่อความเข้าใจของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

เพื่อศึกษาว่า ตัวแปรด้านการลำดับเรื่องที่ต่างกันจะส่งผลต่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงและต่ำในลักษณะเดียวกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว

ผลปรากฏว่า ชาวที่มีการลำดับเรื่องแบบพีระมิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องส่งผลต่อความเข้าใจทั้งในกลุ่มผู้มีการศึกษาสูงและต่ำไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านการลำดับเรื่องกับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อาจส่งผลต่อความเข้าใจในข่าว ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 22 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการลำดับเรื่องและตัวแปรระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อความเข้าใจในข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
การลำดับเรื่อง	1	160.000	160.000	37.101**
ระดับการศึกษา	1	102.400	102.400	23.745**
การลำดับเรื่องและระดับการศึกษา	1	4.225	4.225	.980
ค่าแก้ไข	156	672.750	4.313	
รวม	159	939.375	5.908	

* $P < 0.01$

โดยผลจากคะแนนเฉลี่ยพบว่า ในข่าวทดลองทั้ง 2 ชิ้น ข่าวที่เขียนแบบเล่าเรื่องทำให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจเนื้อหาข่าวได้มากกว่าการเขียนแบบปิรามิดหัวกลับ ทั้งในกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงและต่ำ ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของการอ่านข่าวทดลองที่ 3 และ 4

	n	แบบปิรามิดหัวกลับ	s.d.	n	แบบเล่าเรื่อง	s.d.
ข่าวทดลองที่ 3						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	5.35	1.98	20	7.20	1.88
ปริญญาโท	20	7.00	2.03	20	8.50	2.42
ข่าวทดลองที่ 4						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	4.60	1.82	20	7.55	2.52
ปริญญาโท	20	6.80	1.40	20	8.85	2.03

สมมุติฐานที่ 2.2 การลำดับเนื้อเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องมีผลต่อการระลึกเนื้อหาของข่าวของผู้อ่าน ดังนี้

2.2.1 การลำดับเนื้อเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องทำให้ผู้อ่านระลึกเนื้อหาของข่าวได้แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า ในข่าวทดลองที่ 3 และ 4 กลุ่มตัวอย่างสามารถระลึกเนื้อหาข่าวที่เขียนแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถระลึกเนื้อหาข่าวที่เขียนแบบเล่าเรื่องได้มากกว่า ดังผลในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยของการระลึกได้จากการอ่านข่าวทดลองที่ 3 และ 4

	แบบปิรามิดหัวกลับ			แบบเล่าเรื่อง			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 3	40	6.95	2.19	40	8.82	2.35	3.686**
ข่าวทดลองที่ 4	40	6.20	2.17	40	8.60	2.34	4.752**

(*significance ค่า tวิกฤต = 2.629 ; df = 78 P<0.01 , two-tailed)

ผู้วิจัยได้จำแนกเนื้อหาข่าวที่กลุ่มตัวอย่างสามารถระลึกได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญของข่าวและส่วนที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยของข่าว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถระลึกรายละเอียดในแต่ละส่วนได้ต่างกันคือ ในการลำดับเนื้อเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับ กลุ่มตัวอย่างจะสามารถระลึกใจความสำคัญของข่าวได้มากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย ส่วนในแบบเล่าเรื่องจะทำให้กลุ่มตัวอย่างระลึกรายละเอียดปลีกย่อยในข่าวได้ค่อนข้างมาก ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงรายละเอียดของในข่าวที่กลุ่มตัวอย่างสามารถระลึกได้

	แบบปิรามิดหัวกลับ		แบบเล่าเรื่อง	
	ใจความสำคัญ	รายละเอียด	ใจความสำคัญ	รายละเอียด
ข่าวทดลองที่ 3	78.3	21.7	65.4	34.6
ข่าวทดลองที่ 4	81.2	18.2	62.5	37.5

2.2.2 การลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องส่งผลต่อการระลึกของผู้มีการศึกษาสูงและต่ำแตกต่างกัน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง เพื่อทดสอบว่าตัวแปรด้านการลำดับเรื่องที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อการระลึกของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงและต่ำในลักษณะเดียวกันหรือไม่

ผลการทดสอบพบว่า ชาวที่มีการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องส่งผลต่อการระลึกทั้งในกลุ่มผู้มีการศึกษาสูงและต่ำไม่แตกต่างกัน และไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านการลำดับเรื่องกับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อาจส่งผลต่อการระลึกเนื้อหาข่าว ดังผลในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 26 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการลำดับเรื่องและตัวแปรระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อการระลึกได้เนื้อหาข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
การลำดับเรื่อง	1	150.156	150.156	30.961**
ระดับการศึกษา	1	85.556	85.556	17.641**
การลำดับเรื่องและระดับการศึกษา	1	1.406	1.406	.290
ค่าแก้ไข	156	756.575	4.850	
รวม	159	993.694	6.250	

*P<0.01

โดยผลจากคะแนนเฉลี่ยพบว่า ในข่าวทดลองทั้ง 2 ชิ้น ชาวที่เขียนแบบเล่าเรื่องทำให้กลุ่มตัวอย่างระลึกเนื้อหาข่าวได้มากกว่าการเขียนแบบปิรามิดหัวกลับ ทั้งในกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงและต่ำ ดังผลในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงคะแนนเฉลี่ยการระลึกได้ของการอ่านข่าวทดลองที่ 3 และ 4

	n	แบบปิรามิดหัวกลับ	s.d.	n	แบบเล่าเรื่อง	s.d.
<u>ข่าวทดลองที่ 3</u>						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	6.25	1.97	20	8.25	2.00
ปริญญาโท	20	7.65	2.23	20	9.40	2.58
<u>ข่าวทดลองที่ 4</u>						
มัธยมศึกษาปีที่ 6	20	5.25	2.10	20	8.10	2.47
ปริญญาโท	20	7.15	1.84	20	9.10	2.15

สมมุติฐานที่ 2.3 การลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องมีผลต่อความสนใจของผู้อ่านแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าสนใจของข่าวที่เขียนแบบพีรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งในข่าวทดลองที่ 3 และ 4 เห็นว่าการเขียนข่าวแบบเล่าเรื่องมีความน่าสนใจมากกว่าแบบพีรามิดหัวกลับ

ตารางที่ 28 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความน่าสนใจของข่าวทดลองที่ 3 และ 4

	แบบพีรามิดหัวกลับ			แบบเล่าเรื่อง			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 3	40	18.85	4.81	40	24.45	4.22	5.528**
ข่าวทดลองที่ 4	40	21.50	4.30	40	25.20	4.28	3.851**

(*significance ค่า t วิฤต = 2.629 ; df = 78 P<0.01 , two-tailed)

ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับความน่าสนใจของข่าวที่มีการลำดับเรื่องแบบพีรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่อง พบว่า ในการประเมินความน่าสนใจของข่าวทดลองที่ 3 นั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าด้านความเร้าอารมณ์ ($t=4.770, P<0.01$) ความชอบ ($t=2.093, P<0.05$) เกิดจินตนาการ ($t=7.325, P<0.01$) และตรึงความสนใจ ($t=4.405, P<0.01$) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าข่าวที่มีการลำดับเรื่องแบบเล่าเรื่องมีความเร้าอารมณ์ เป็นที่ชื่นชอบ ทำให้เกิดจินตนาการและตรึงความสนใจได้มากกว่าแบบพีรามิดหัวกลับ ส่วนในด้านของความน่าสนใจ ($t=.583$) กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าข่าวที่มีการลำดับเรื่องทั้ง 2 แบบมีความน่าสนใจไม่แตกต่างกัน ดังผลในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าสนใจของการลำดับเรื่องแบบพีรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องของข่าวทดลองที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	แบบพีรามิดหัวกลับ	s.d.	แบบเล่าเรื่อง	s.d.	t value
น่าสนใจ	80	4.50	1.22	4.65	1.08	.583
เร้าอารมณ์	80	3.60	1.30	4.93	1.19	4.770**
ชอบ	80	3.45	1.75	4.20	1.44	2.093*
เกิดจินตนาการ	80	3.80	1.18	5.65	1.08	7.325**
ตรึงความสนใจ	80	3.50	1.60	5.03	1.49	4.405**

(*significance ค่า t วิฤต = 1.99 ; df = 78 P<0.05 และค่า t วิฤต = 2.629 ; df = 78 P<0.01 , two-tailed)

ในข่าวทดลองที่ 4 กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องมีความเข้าใจอารมณ์ ($t=3.212, P<0.01$) เกิดจินตนาการ ($t=3.797, P<0.01$) และตรึงความสนใจ ($t=3.470, P<0.01$) แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข่าวที่ลำดับเรื่องแบบเล่าเรื่องมีความเข้าใจอารมณ์ทำให้เกิดจินตนาการ และตรึงความสนใจมากกว่าแบบปิรามิดหัวกลับ แต่ในด้านของความน่าสนใจ ($t=.331$) และความชอบ ($t=1.796$) กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีความแตกต่างกัน ดังผลในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าสนใจของการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องของข่าวทดลองที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	แบบปิรามิดหัวกลับ	s.d.	แบบเล่าเรื่อง	s.d.	t value
น่าสนใจ	80	4.83	1.45	4.93	1.25	.331
เข้าใจอารมณ์	80	3.90	1.30	4.83	1.28	3.212**
ชอบ	80	3.95	1.60	4.53	1.24	1.796
เกิดจินตนาการ	80	4.65	1.12	5.65	1.23	3.797**
ตรึงความสนใจ	80	4.18	1.38	5.18	1.20	3.470**

(*significance ค่า tวิกฤต = 2.629 ; df = 78 $P<0.01$, two-tailed)

โดยเมื่อทดสอบความแปรปรวนแบบ Two-way ANOVA เพื่อทดสอบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกัน จะประเมินความน่าสนใจในข่าวที่ลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องในลักษณะเดียวกันหรือไม่ ผลพบว่าผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะประเมินความน่าสนใจของข่าวที่เขียนแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องไม่แตกต่างกัน และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรการลำดับเรื่องกับตัวแปรระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่จะส่งผลต่อการประเมินความน่าสนใจของข่าว ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 31 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการลำดับเรื่องกับตัวแปรระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อความน่าสนใจในข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
การลำดับเรื่อง	1	864.900	864.900	44.588**
ระดับการศึกษา	1	164.025	164.025	8.456**
การลำดับเรื่องและระดับการศึกษา	1	3.025	3.025	.156
ค่าแก้ไข	156	3026.050	19.398	
รวม	159	4058.000	25.522	

* $P<0.01$

สมมุติฐานที่ 2.4 ผู้อ่านจะให้ความเชื่อถือต่อการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องแตกต่างกัน

การวิจัยพบว่า ทั้งในข่าวทดลองที่ 3 และ 4 กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติด้านความน่าเชื่อถือของข่าวจากการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องไม่แตกต่างกัน ดังในตารางที่ 32

ตารางที่ 32 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยความน่าเชื่อถือของข่าวทดลองที่ 3 และ 4

	แบบปิรามิดหัวกลับ			แบบเล่าเรื่อง			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 3	40	30.52	4.94	40	29.55	5.90	.801
ข่าวทดลองที่ 4	40	30.22	5.23	40	29.85	6.97	.272

เมื่อให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าเชื่อถือแต่ละด้านของข่าวที่มีการลำดับเรื่องต่างกัน พบว่า ในข่าวทดลองที่ 3 กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าการลำดับเรื่องทั้ง 2 แบบมีความแตกต่างกันในด้านของความเข้าใจง่าย ($t=3.416, P<0.01$) ความเป็นข้อเท็จจริง ($t=2.152, P<0.05$) ความชัดเจน ($t=3.529, P<0.01$) และความไม่เกินจริง ($t=2.807, P<0.01$) โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข่าวที่ลำดับเรื่องแบบเล่าเรื่องทำให้เข้าใจง่ายและมีความชัดเจนกว่าแบบปิรามิดหัวกลับ แต่เนื้อหาของข่าวที่ลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับเป็นข้อเท็จจริงและไม่เกินจริงมากกว่าข่าวที่เขียนแบบเล่าเรื่อง ส่วนในด้านของความน่าเชื่อถือ ความเป็นกลางและให้ความรู้ นั้น กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 33 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือของการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องของข่าวทดลองที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	แบบปิรามิดหัวกลับ	s.d.	แบบเล่าเรื่อง	s.d.	t value
น่าเชื่อถือ	80	4.85	1.17	4.33	1.29	1.910
เป็นกลาง	80	4.70	1.04	4.20	1.57	1.676
ให้ความรู้	80	3.95	1.69	3.35	1.86	1.508
เข้าใจง่าย	80	4.22	1.31	5.33	1.56	3.416**
เป็นข้อเท็จจริง	80	4.58	1.38	3.83	1.72	2.152*
ชัดเจน	80	3.90	1.32	5.03	1.53	3.529**
ไม่เกินจริง	80	4.33	1.02	3.50	1.55	2.807**

(*significance ค่า t วิกฤต = 1.99 ; df = 78 $P<0.05$ และค่า t วิกฤต = 2.629 ; df = 78 $P<0.01$

, two-tailed)

สำหรับชาวทดลองที่ 4 กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าการลำดับเรื่องทั้ง 2 แบบมีความแตกต่างกันใน ด้านของความเข้าใจง่าย ($t=4.220, P<0.01$) ความเป็นข้อเท็จจริง ($t=2.197, P<0.05$) และความ ชัดเจน ($t=2.054, P<0.05$) โดยเห็นว่าชาวที่มีการลำดับเรื่องแบบเล่าเรื่องมีความเข้าใจง่ายและชัดเจน มากกว่าแบบปิรามิดหัวกลับ แต่เห็นว่าชาวแบบปิรามิดหัวกลับมีความเป็นข้อเท็จจริงมากกว่า ส่วนด้าน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นกลาง ให้ความรู้ และไม่เกินจริงนั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีความแตกต่างกัน ผลปรากฏดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 แสดงคะแนนเฉลี่ยความน่าเชื่อถือของการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่อง ของชาวทดลองที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบในด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	แบบปิรามิดหัวกลับ	s.d.	แบบเล่าเรื่อง	s.d.	t value
น่าเชื่อถือ	80	4.25	1.43	4.13	1.20	.424
เป็นกลาง	80	4.33	1.33	4.05	1.40	.903
ให้ความรู้	80	4.30	1.42	3.83	1.66	1.375
เข้าใจง่าย	80	4.25	1.15	5.48	1.43	4.220**
เป็นข้อเท็จจริง	80	4.20	1.22	3.50	1.60	2.197*
ชัดเจน	80	4.50	1.34	5.13	1.38	2.054*
ไม่เกินจริง	80	4.40	1.50	3.75	1.89	1.704

(*significance ค่า t วิฤต = 1.99 ; df = 78 $P<0.05$ และค่า t วิฤต = 2.629 ; df = 78 $P<0.01$, two-tailed)

ผู้วิจัยได้ทดสอบโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง เพื่อทดสอบว่าผู้มีการศึกษา ต่างกันประเมินความน่าเชื่อถือของชาวที่ลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องต่างกันหรือไม่

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะประเมินความน่าเชื่อถือของชาวที่ลำดับเรื่องแบบ ปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องแตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพบว่าไม่มี ปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านการลำดับเรื่องกับตัวแปรด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ จะส่งผลกระทบต่อประเมินความน่าเชื่อถือของชาว ดังผลในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 การทดสอบหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการลำดับเรื่องกับตัวแปรด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
การลำดับเรื่อง	1	18.225	18.225	.624
ระดับการศึกษา	1	640.000	640.000	21.917**
การลำดับเรื่องและระดับการศึกษา	1	84.100	84.100	2.880
ค่าแก้ไข	156	4555.450	29.202	
รวม	159	5297.775	33.319	

*P<0.01

สมมุติฐานที่ 2.5 ผู้อ่านจะรับรู้ความสำคัญของข่าวที่ลำดับเรื่องแบบพีรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า การลำดับเรื่องไม่มีผลต่อการรับรู้ความสำคัญของข่าว เพราะกลุ่มตัวอย่างที่อ่านข่าวซึ่งมีการลำดับเรื่องทั้ง 2 แบบ รับรู้ความสำคัญของข่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 36 แสดงการทดสอบค่าเฉลี่ยด้านการรับรู้ความสำคัญของข่าวทดลองที่ 3 และ 4

	แบบพีรามิดหัวกลับ			แบบเล่าเรื่อง			t value
	n	mean	s.d.	n	mean	s.d.	
ข่าวทดลองที่ 3	40	11.37	4.64	40	12.12	3.96	.776
ข่าวทดลองที่ 4	40	12.65	3.62	40	11.67	3.83	1.168

ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินเจตคติที่เกี่ยวกับการรับรู้ความสำคัญของข่าวที่ได้อ่าน พบว่า ในข่าวทดลองที่ 3 เจตคติในแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการลำดับเรื่องทั้ง 2 แบบไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37 แสดงคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสำคัญของข่าวจากการลำดับเรื่องแบบพีรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องของข่าวทดลองที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	แบบพีรามิดหัวกลับ	s.d.	แบบเล่าเรื่อง	s.d.	t value
เป็นเรื่องสำคัญ	80	3.85	1.83	3.85	1.73	.000
เป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ	80	3.58	1.96	4.03	1.54	1.141
มีผลกระทบ	80	3.95	1.89	4.25	1.82	.772

ในข่าวทดลองที่ 4 พบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลของข่าวทดลองที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างรับรู้ความสำคัญของข่าวแต่ละด้านจากการลำดับเรื่องทั้งแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องว่าไม่มีความแตกต่างกัน ดังผลในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 แสดงคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสำคัญของข่าวจากการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องของข่าวทดลองที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบด้านต่างๆ

คำคุณศัพท์คู่	N	แบบปิรามิดหัวกลับ	s.d.	แบบเล่าเรื่อง	s.d.	t value
เป็นเรื่องสำคัญ	80	4.10	1.60	3.68	1.65	1.168
เป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ	80	3.95	1.65	3.93	1.46	.072
มีผลกระทบ	80	4.60	1.48	4.08	1.70	1.472

ผู้วิจัยได้ทดสอบหาความแปรปรวนแบบ 2 ทางเพื่อศึกษาว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะรับรู้ความสำคัญของข่าวที่ลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องในลักษณะเดียวกันหรือไม่

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันจะรับรู้ความสำคัญของข่าวที่ลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องแตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรด้านการลำดับเรื่องและตัวแปรด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่จะส่งผลต่อการรับรู้ความสำคัญของข่าว ดังผลในตารางที่ 39

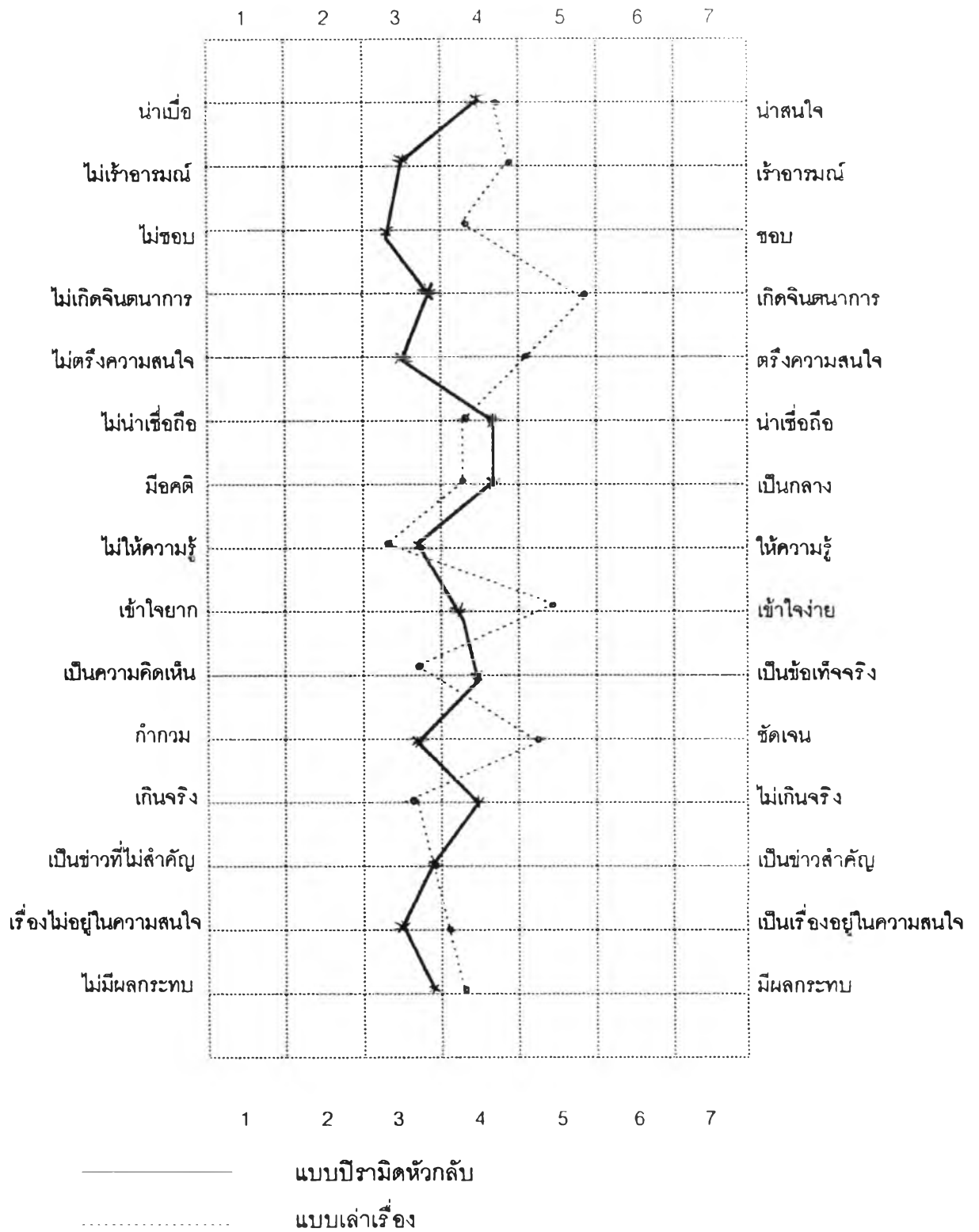
ตารางที่ 39 การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการลำดับเรื่องและตัวแปรด้านระดับการศึกษาที่อาจมีผลต่อการรับรู้ความสำคัญของข่าว

แหล่งความแปรปรวน	องศาอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	ค่า F
การลำดับเรื่อง	1	.506	.506	.047
ระดับการศึกษา	1	888.306	888.306	81.931**
การลำดับเรื่องและระดับการศึกษา	1	.506	.506	.047
ค่าแก้ไข	156	1691.375	10.842	
รวม	159	2580.694	16.231	

*P<0.01

โดยการประเมินเจตคติในด้านความน่าสนใจ ความน่าเชื่อถือ และการรับรู้ความสำคัญในข่าวของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการลำดับเรื่องทั้ง 2 แบบ แสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 7 แสดงเจตคติต่อการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องของชาวทดลองที่ 3

ภาพที่ 8 แสดงเจตคติต่อการลำดับเรื่องแบบปิรามิดหัวกลับและแบบเล่าเรื่องของชาวทดลองที่ 4

